

مجموعه‌ی

| زندگی رضوی |

با پنجه‌ها نفس می‌کشیم

ارتباطات اجتماعی در کلام رضوی

اجسان کن تا همیشه شاد باشی	۶
تو همچو باد بهاری گره گشای می باش!	۸
قبل از آنکه بگویی، کاری کن!	۱۰
تو می توانی شادش کنی	۱۲
لحند بزنی تا زیباتر شوی	۱۴
نیکو کاران شاد و گشاده رو هستند	۱۶
پدرمان را فرزندان خود بدانیم	۱۸
بهترین سرمایه دل هایی که به دست می آوریم	۲۰
هدیه بدهید اما با آن معامله نکنید	۲۲
همسایه ها حق و حرمت دارند	۲۴
ترک خویشان مکن حتی اگر آزاده ای!	۲۶
در سایه ی دیدارها، سبز زنده ایم	۲۸
ناخواسته دیگران را نرنجانیم	۳۰
بزرگواران، همیشه قدر دان اند	۳۲
کلامت را با صداقت و راستی بیارای	۳۴
سخاوتمند باش تا ستودنی شوی	۳۶
در محضر خداییم؛ مکر و خیلۀ چرا؟!	۳۸
کینه ها را دور بریز، فرصتی نیست!	۴۰
با تو ستم کرد؟ تو او را ببخش!	۴۲
یا سکوت کن یا منطقی باش!	۴۴
اجرای قانون را از خودت شروع کن	۴۶
مسأله های کوچک را خودت حل کن	۴۸
پنهانی و آرام با او گفت و گو کن	۵۰
شنیدن حرف هایت را دوست دارم	۵۲
خنده به قیمت اشک های دیگری؟!	۵۴
گاهی ما واسطه ایم، باور کن	۵۶
عادلانه محبت کن	۵۸
هم زبانی، زمینه ساز همدلی است	۶۰

احسان کن تا همیشه شاد باشی

خورشید راه

امام رضا (ع) خداوند بندهای را که از اندوه
مؤمنی، هر چند به اندازه‌ی دانه‌ای خرما، بکاهد به بهشت
درآورد!

ارمغان نور

کار نیک، احسان به مردم، خدمت صادقانه به
دیگران، کمک به محتاجان و... در حکم مصالحی است
که سرای آخرت را برای انسان بنیان می‌نهد. این توفیق
نصیب هر کسی نمی‌شود و لطفی است الهی که شامل
حال برخی از بندگان شایسته و نیکوکار خدا می‌گردد.
دنیا سرای آزمایش است و بندگانی که کار نیک کنند
(هرچند اندک و ناچیز)، پیروز از آزمایش الهی بیرون
می‌آیند.